

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217222507
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7217222507.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Petra Tutka v spore žalobkyne F. S. Z. H., nar. XX.X.XXXX, bytom H., A. XX, zastúpenej JUDr. Milanom Slebodníkom, advokátom, Košice, Štúrova 20, proti žalovanému Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Bratislava, Pribinova 2, IČO: 00 151 866, o náhradu škody, o odvolaní žalovaného proti rozsudku 24C/34/2017-248 z 24.9.2019 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej vyhovujúcej časti.

P r i z n á v a žalobkyni proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom 24C/34/2017-169 z 29.6.2018 konanie v časti o zaplatenie 400,00 eur zastavil, žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni 958,26 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol s tým, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20%.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa titulom náhrady škody žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 1.625,46 eur dôvodiac, že disciplinárnym rozkazom riaditeľa OO PZ Košice-Juh č. 7 potvrdeným rozhodnutím riaditeľa OO PZ z 28.6.2012 jej bolo uložené disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 10% na dobu jedného mesiaca, pričom Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp.zn. 6S 244/2012 z 31.7.2014 zrušil rozhodnutie riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach z 28.6.2012 a disciplinárny rozkaz z 22.5.2012, keď v uvedenom disciplinárnom konaní jej vznikli trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 1.222,26 eur a trovy konania vo výške poštovného v sume 3,20 eur a tieto trovy spolu s ušlým zárobkom vo výške 400 eur predstavujú jej škodu. Vzal do úvahy obranu žalovaného, ktorý namietal právomoc súdu vec prejednať a rozhodnúť, keďže nároky tvrdené žalobkyňou sa týkajú plnení, o ktorých je oprávnený rozhodovať jedine on podľa ustanovení zákona č. 73/1998 Z.z. a zdôraznil, že trovy konania žalobkyni neboli priznané ani súdom v konaní 6S/244/2012. Vykonaným dokazovaním zistil, že Krajský súd v Košiciach rozsudkom 6S/244/2012-52 zo dňa 31.7.2014 vo veci žalobkyne F. Z. H. proti žalovanému Okresnému riaditeľstvu PZ v Košiciach rozhodnutie žalovaného zo dňa 28.6.2012, ako aj rozhodnutie zo dňa 22.5.2012 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, pričom žalobkyni nepriznal právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Poukázal ďalej na stav konania vedeného pred Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 12C/92/2016 a na špecifikáciu žalovanej sumy tak, ako táto vyplýva z vyúčtovania vyhotoveného zástupkyňou žalobkyne JUDr. Ivetou Rajtákovou dňa 25.9.2014. Popísal ďalej priebeh predbežného prerokovania nároku žalobkyne u žalovaného a právne vec posúdil podľa § 1, § 3 ods. 1,2, § 4 ods. 1 písm. d/, § 5

ods. 1, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 1 až 3 zákona č. 514/2003 Z.z. a pri skúmaní vznesenej námietky miestnej nepríslušnosti zo strany žalovaného, vyhodnotenej ako nedôvodnej, aplikoval aj § 41 a § 42 CSP. Za nesporné pokladal, že riaditeľ OO PZ Košice-Juh vydal vo vzťahu k žalobkyni disciplinárny rozkaz z 22.5.2012, ktorým jej uložil disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu a toto svoje rozhodnutie riaditeľ potvrdil aj 28.6.2012 a Krajský súd v Košiciach konajúci na podnet žalobkyne rozsudkom sp. zn. 6S/244/2012 z 31.7.2014 obe tieto rozhodnutia zrušil. Žalobkyni vznikli v súvislosti s konaním náklady vo forme trov právneho zastúpenia a nebyť tohto konania, podľa žalobkyne by jej patrila aj koncoročná odmena za rok 2012 vo výške 400 eur.

3. Z obsahu spisu Okresného súdu Košice II sp.zn. 12C 92/2016 mal preukázané, že žalobkyňa si uplatnila dňa 19.8.2015 voči žalovanému nárok na koncoročnú odmenu za rok 2012 vo výške 400 eur a s prihliadnutím na prekážku začatého konania v tejto časti, o zaplatenie 400 eur, konanie zastavil. Vo zvyšku nároku berúc do úvahy základné predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu mal za to, že základ nároku žalobkyne je daný. Nepochyboval o tom, že žalobkyňa svojej právnej zástupkyňi skutočne za právne služby zaplatila a zaoberal sa ďalej výškou nároku. Žalovaný spochybňoval pohľadávku žalobkyne v časti prvých dvoch uplatnených úkonov účtovaných dňa 25.9.2014, a to odpoveď na list z 18.5.2012 a konzultáciu zo dňa 25.5.2012, keďže plnomocenstvo žalobkyňa udelila advokátke až 30.5.2012 a v tejto časti s prihliadnutím na produkované dôkazy námietku žalovaného považoval za dôvodnú. Z potvrdenia o konzultácii zo dňa 25.5.2012 mu vyplynulo, že táto mala trvať 60 minút a vyúčtované bolo trvanie 80 minút a aj v tejto časti námietku žalovaného pokladal za čiastočne dôvodnú. Voči ostatným vyúčtovaným úkonom ani čo do dôvodu, ani čo do výšky, žalovaný nevzniesol žiadne námietky, a preto v ostatnej časti trov konania nárok žalobkyne pokladal za nesporný. Uložil preto žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom náhrady škody za vzniknuté trovy právneho zastúpenia 958,26 eur a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a žalobkyni priznal pomernú časť trov konania.

4. Rozsudok vo výroku, ktorým bol zaviazaný zaplatiť žalobkyni sumu 958,26 eur napadol včas podaným odvolaním žalovaný, navrhol ho v tejto časti zmeniť a žalobu zamietnuť, uplatniac pritom odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. Poukázal na to, že konajúci súd síce priznal nárok žalobkyne podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z., avšak žiadnym spôsobom sa nevysporiadal so skutočnosťou, že žalobkyňa si uvedené trovy konania mala uplatniť v súvislosti s konaním, v ktorom jej vznikli, hoci túto skutočnosť opakovane namietal vo svojich vyjadreniach a s týmito námietkami sa v odôvodnení rozhodnutia žiadnym spôsobom nezaoberal. Podotkol, že v konaní o správnej žalobe, predmetom ktorého bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, od ktorého žalobkyňa odvodzuje svoj nárok na náhradu škody, súd jej žiadne trovy konania nepriznal. Spochybnil ďalej preukázanie zaplatenia žalovanej sumy, keď ani on a ani prvoinštančný súd nemajú prehľad o tom, či právna zástupkyňa zastupovala žalobkyňu aj v iných konaniach a či jej poskytla aj iné právne služby. Trval aj na tom, že služobný pomer príslušníka policajného zboru je osobitným vzťahom, pričom nejde o verejnoprávny vzťah v zmysle ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. a žalobkyňa si preto svoje nároky mala a mohla uplatniť v súvislosti s konaním, týkajúcim sa disciplinárneho rozkazu a ak by jej služobný úrad nevyhoviel, takéto rozhodnutie by podliehalo preskúmaniu v konaní pred správnym súdom. Berúc do úvahy povahu týchto nárokov, súvisiacich so služobným pomerom žalobkyne, mal spor prejednávať Okresný súd Bratislava III. Pri argumentácii o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia ďalej obširne argumentoval aj s poukazom na rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR.

5. Rozsudok okrem výroku o čiastočnom zastavení konania napadla včas podaným odvolaním aj žalobkyňa, navrhla ho zmeniť a priznať jej celú uplatnenú sumu 1.159,46 eur použijúc odvolacie dôvody upravené v § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Podľa jej názoru mali byť priznané celé uplatnené trovy konania doložené príjmovými pokladničnými dokladmi preukazujúcimi, že skutočne poskytované právne služby priebežne uhrádzala, keď v rozhodnom čase bola zastupovaná advokátkou. Citovala pritom § 18 ods. 1 až 3 zákona č. 514/2003 Z.z. a nesúhlasila s tým, aké dôsledky súd prvej inštancie vyvodil z plnej moci udelennej advokátke dňa 30.5.2012. Upozornila, že trovy konania predstavujúce v prejednávanej veci škodu nezahŕňajú len trovy právneho zastúpenia, keďže tieto sú len súčasťou účelne vynaložených trov konania, ktoré jej vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie, ale je nevyhnutné prihliadať aj na to, že konkretizované listiny si dala kvalifikovane vypracovať advokátke, ktorá ju v tom čase zastupovala aj v iných konaniach.

6. Krajský súd v Košiciach uznesením 2Co/288/2018-222 zo 4.4.2019 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie z 29.6.2018 v napadnutej časti, v ktorej žalovaný bol zaviazaný zaplatiť žalobkyni 958,26 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, v jeho zamietavej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vytkol súdu prvej inštancie nepreskúmatelnosť odôvodnenia jeho rozhodnutia, ktoré žiadnym spôsobom nereagovalo na obranu žalovaného, podľa ktorého žalobkyňa uplatňovanú sumu si mohla nárokovať v konaní pred Krajským súdom v Košiciach sp.zn. 6S/244/12, keď totožné trovy nemôžu súčasne predstavovať uplatniteľný nárok v súdnom konaní (6S/244/2012) a v prípade ich bezdôvodného neuplatnenia zároveň samostatný nárok na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z.

7. Súd prvej inštancie ďalším rozsudkom 24C/34/2017-248 z 24.9.2019, t.j. teraz preskúmaným rozhodnutím zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 354,25 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 56%.

8. Po rekapitulácii priebehu konania zhrnul skutkový stav, podľa ktorého riaditeľ OOPZ Košice-Juh dňa 22.5.2012 vydal disciplinárny rozkaz č. 7, ktorým žalobkyni uložil disciplinárne opatrenie vo forme zníženia služobného platu a Okresné riaditeľstvo PZ v Košiciach, rozhodujúce o odvolaní žalobkyne rozhodnutím zo dňa 28.6.2012 napadnuté rozhodnutie potvrdilo. Konštatoval, že Krajský súd v Košiciach rozsudkom 6S/244/2012 zo dňa 31.7.2014 rozhodnutia žalovaného Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach zo dňa 22.5.2012 a 28.6.2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že právna zástupkyňa žalobkyne JUDr. Iveta Rajtáková dňa 25.9.2014 vyúčtovala žalobkyni odmenu za právne služby za obdobie od 25.5.2012 do 25.9.2014 v celkovej sume 1.222,26 eur a za účelom preukázania úhrady týchto trov žalobkyňa predložila príjmové pokladničné doklady z 11.10.2013, zo 4.9.2013 a z 25.7.2013. Podrobne reprodukoval obsah vyjadrení strán a právne vec posúdil podľa § 1, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1 písm. d/, § 5 ods. 1, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 1 až 3 zákona č. 514/2003 Z.z. a námietku žalovaného o nedostatku právomoci súdu vyhodnotil ako nedôvodnú, keďže nárok žalobkyne posudzoval ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktorý v zmysle ust. § 3 CSP spadá do vecnej právomoci všeobecných súdov. Za nesporné považoval, že riaditeľ OO PZ Košice-Juh vydal vo vzťahu k žalobkyni disciplinárny rozkaz č. 7 z 22.5.2012, ktorým jej uložil disciplinárne opatrenie a v odvolacom konaní tento disciplinárny rozkaz dňa 28.6.2012 bol potvrdený, avšak Krajský súd v Košiciach rozsudkom 6S/244/2012 z 31.7.2014 zrušil obe rozhodnutia. Hoci žalobkyňa žalovaného listom požiadala o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v celkovej výške 1.625,46 eur, tento nárok neuznal pre nepreukázanie vzniku škody. Za nepochybné považoval, že žalobkyni vznikli v súvislosti s disciplinárnym konaním náklady vo forme trov právneho zastúpenia a existuje tak príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou. Zaplatenie trov právneho zastúpenia žalobkyňa preukázala pokladničnými dokladmi svedčiacimi o zaplatení celkovej sumy 1.388,92 eur JUDr. Ivete Rajtákovovej. Z pokladničných dokladov nesporne vyplýva, že na nich uvedená suma vyúčtovaná za právne služby bola žalobkyňou zaplatená advokátovi a prípadné priradenie jednotlivých platieb ku konkrétnym úkonom nie je podstatné pre posúdenie samotnej realizácie platby. Poukázal na to, že žalobkyni trovy vznikli aj v konaní pred Krajským súdom v Košiciach sp.zn. 6S/244/2012 a tieto trovy nemôžu súčasne predstavovať uplatniteľný nárok na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. V konaní pred krajským súdom bol realizovaný jeden úkon právnej služby a to návrh na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu zo dňa 3.9.2012. Bol toho názoru, že podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, avšak len vo výške tarifnej odmeny a žalobkyni priznal nárok na náhradu škody za 6 úkonov právnej pomoci a to za:

- konzultáciu dňa 25.5.2012 v trvaní jednej hodiny, podľa ust. § 11 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z. z. v sume 58,69 eur, vrátane režijného paušálu vo výške 1/13 výpočtového základu za rok 2012 vo výške 7,63 eur, spolu 66,32 eur,
- nahliadnutie do spisu dňa 30.5.2012 v trvaní 20 min. podľa § 14 ods. 5, 8 cit. vyhlášky v sume 14,67 eur vrátane režijného paušálu 7,63 eur, spolu vo výške 22,30 eur,
- odvolanie proti disciplinárnemu rozkazu č. 7/12 zo dňa 4.6.2012 podľa § 11 ods. 4 a § 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky vo výške 58,69 eur vrátane režijného paušálu 7,63 eur, spolu vo výške 66,32 eur,
- konzultáciu zo dňa 10.7.2012 podľa § 14 ods. 4 písm. a) cit. vyhlášky vo výške 19,56 eur vrátane režijného paušálu 7,63 eur, v celkovej výške 27,19 eur,
- žiadosť o preskúmanie rozhodnutia v mimoodvolacom konaní zo dňa 13.7.2012 podľa § 14 ods. 3 b) a ods. 8 cit. vyhlášky vo výške 58,69 eur vrátane režijného paušálu 7,63 eur, spolu v sume 66,32 eur

- konzultáciu zo dňa 30.8.2012 podľa ust. § 14 ods. 2 písm. a) cit. vyhlášky vo výške 39,13 eur vrátane režijného paušálu 7,63 eur, spolu v sume 46,76 eur, všetko spolu v sume 295,21 eur, vrátane 20 % DPH v sume 354,25 eur a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

9. V časti uplatneného nároku titulom poštovného vo výške 3,20 eur žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a žalovanému priznal nárok na náhradu pomernej časti trov konania vo výške 56%.

10. Rozsudok v jeho vyhovujúcej časti napadol včas podaným odvolaním žalovaný, navrhol žalobu zamietnuť alebo rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a to s použitím odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. Vytkol konajúcemu súdu, že žalobkyni priznal nárok podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z., avšak žiadnym spôsobom sa nevysporiadal so skutočnosťou, že žalobkyňa si uvedené trovy mala uplatniť v súvislosti s konaním, v ktorom jej vznikli. Upozornil, že v konaní o správnej žalobe, predmetom ktorého bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutí, od ktorých žalobkyňa odvodzuje svoj nárok, súd žalobkyni žiadne trovy konania nepriznal. Trval na tom, že žalobkyňa žiadnym spôsobom zaplatenie žalovanej sumy nepreukázala a hoci predložila súdu príjmové pokladničné doklady, tieto neboli na sumu, ktorá je predmetom žalobného návrhu a ani časovo nesúviseli s vykonaním úkonov, za ktoré mala žalobkyňa zaplatiť. Žalobkyňa totiž nepreukázala, či uvedené príjmové pokladničné doklady boli vydané v súvislosti s prejednávanou vecou a súd a ani on nemajú prehľad o tom, či právna zástupkyňa zastupovala žalobkyňu v iných konaniach a poskytla jej iné právne služby, keď je známe, že žalobkyňa pred Okresným súdom Košice II proti nemu vedie obdobný súdny spor a súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v tejto časti aj nedostatočne odôvodnil. Namietal aj nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie, keďže žalobkyni uplatnené nároky mali vzniknúť v súvislosti s úkonmi služobného úradu a teda v súvislosti s jej služobným pomerom. Trovy si takto žalobkyňa mohla uplatniť v súvislosti s konaním týkajúcim sa disciplinárneho rozkazu. Služobný pomer príslušníkov policajného zboru je osobitným druhom pracovnoprávneho vzťahu, ktorý má svoje špecifiká a trval na tom, že Slovenská republika nie je pasívne vecne legitimovaná konať vo veciach služobného pomeru a svojich nárokov sa žalobkyňa mala domáhať od služobného úradu. S poukazom na vybrané rozhodnutia Ústavného súdu SR namietal, že dôvody rozsudku sú zmätočné, nejednoznačné a nedostatočné a konajúci súd sa nevysporiadal s jeho prostriedkami procesnej obrany a konanie je postihnuté inou vadou.

11. Žalobkyňa sa osobitne k odvolaniu žalovaného nevyjadrila.

12. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok v napadnutej vyhovujúcej časti potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, lebo z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov je vecne správny.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1, 3 CSP).

14. Žalovaný podal odvolanie podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP, pretože konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, zároveň súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, t.j. vadami konania podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP sú iné vady, ktoré mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia ,s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP.

16. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli

počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, 193 a 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

17. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

18. Odvolací súd v tomto konkrétnom prípade dospel k záveru, že odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP a rovnako ani odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP (na ktoré odvolací súd vždy prihliada aj keď neboli v odvolaní uplatnené) nie sú dané, pretože odvolací súd pri preskúmaní rozhodnutia súdu a konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok uvedené v týchto ustanoveniach (t.j. ani procesné vady, v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces ani iné vady konania, ani iné vady ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci).

19. Rovnako nebol naplnený ani odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, keďže súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy hodnotil podľa ust. § 191 ods. 1, 2 CSP, t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, pričom prihliadol starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, v hodnotení jednotlivých dôkazov nebol zistený žiaden logický rozpor. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplynuli alebo v konaní nevyšli najavo.

20. Súd prvej inštancie v danom prípade skutkové zistenia podradil pod správne hmotnoprávne predpisy a vyvodil z nich správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, preto nebol naplnený ani odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

21. Podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku v ktorých sa súd prvej inštancie dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami potrebnými pre rozhodnutie o uplatnenom nároku, vrátane všetkých tvrdení a námietok účastníkov konania (teda aj námietok žalovaného, na ktoré žalovaný opakovane poukazoval aj v odvolaní).

22. Napadnutý rozsudok nemožno označiť za nepreskúmateľný, keď dáva zrozumiteľné odpovede na všetky pre vec podstatné otázky.

23. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

24. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a na zdôraznenie správnosti dopĺňa nasledovné:

25. Nie je sporné, že žalobkyňa sa v konaní domáhala náhrady škody (trov konania), ktorá jej mala vzniknúť v dôsledku nezákonného rozhodnutia, personálneho rozkazu riaditeľa OO PZ Košice-Juh zo dňa 22.5.2012, ktorý bol potvrdený rozhodnutím riaditeľa OR PZ v Košiciach sp.zn. Q.-H.-Q.-XXX-XXX/

XXXX z 28.6.2012 a to podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Žalovaný trval na tom, že uplatnené nároky nie sú nárokom podľa ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z., ale tieto mali byť riešené v správnom konaní, v ktorom mali vzniknúť a namietal aj svoju pasívnu legitímáciu v spore, keď žalobkyňa sa svojich nárokov mala podľa neho domáhať voči svojmu služobnému úradu. S týmto názorom sa odvolací súd nestotožňuje.

26. Nesporná je skutočnosť, že žalobkyňa cestou správnej žaloby dosiahla, že Krajský súd v Košiciach pod sp.zn. 6C/244/2012 rozsudkom z 31.7.2014 zrušil rozhodnutie OR PZ v Košiciach zo dňa 28.6.2012, ako aj disciplinárny rozkaz riaditeľa OO PZ Košice-Juh zo dňa 22.5.2012.

27. Podľa § 3 CSP súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

28. Každý štát vytvára systém orgánov ochrany práva pre prípad, že subjektívne právo subjektu spadajúceho pod personálnu, či územnú pôsobnosť daného štátu bude ohrozené alebo porušené. Každý orgán v tejto sústave má pritom svoje miesto a vymedzuje sa voči ostatným orgánom zo sústavy orgánov ochrany práva. Takéto vymedzenie voči ostatným orgánom má však vždy zákonný podklad a deje sa v rovine organizačnej, personálnej, procesnej i právnej. Pod právomocou teda súhrnne rozumieme sumár oprávnení a povinností rozhodovacieho charakteru orgánov ochrany práva uplatňovaných pri ochrane porušených alebo ohrozených subjektívnych práv jednotlivcov, fyzických alebo právnických osôb. Ústavná podoba tejto koncepcie je normatívne zakotvená v čl. 46 Ústavy SR, v zmysle ktorého sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne SR. Civilná právomoc súdov SR pritom predstavuje sumár právnych záležitostí súkromnoprávneho charakteru a iného charakteru len ak to zákon výslovne pripúšťa, ktoré súdy prejednávajú a rozhodujú v rámci svojej rozhodovacej pôsobnosti, teda ako orgány ochrany práva. Z procesného hľadiska civilná právomoc súdov predstavuje procesnú podmienku konania, pre nedostatok ktorej ako neodstrániteľnej vady konania nastáva následok - zastavenie konania a postúpenie veci na prejednanie a rozhodnutie tomu orgánu, do ktorého právomoci daná vec patrí (§ 10 CSP).

29. Žalobkyňa, ako už bolo uvedené, si podanou žalobou uplatnila nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Rozhodovanie o náhrade škody podľa tohto predpisu je nepochybne nárokom súkromnoprávnym a nie nárokom verejnoprávnym. Žalobkyňa si uplatnila náhradu trov konania, ktoré jej vznikli počas procesu, v rámci ktorého sa domohla zrušenia rozhodnutí riaditeľa a Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, pričom tieto spočívali v trovách za poskytnuté právne služby. Nešlo teda o nárok verejnoprávneho charakteru, vychádzajúci primárne zo zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície. Ide tak o súkromnoprávny nárok, ktorý podľa § 3 CSP spadá do vecnej právomoci všeobecných súdov SR. Z rovnakých predpokladov vychádzal Krajský súd v Košiciach aj pri rozhodovaní skutkovo a právne obdobnej veci tých istých strán sporu vedenej pod sp.zn. 2Co/79/2017 (viď uznesenie z 29.3.2017). Súd prvej inštancie uplatnený nárok správne posúdil podľa príslušných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. (predovšetkým § 17 ods. 1 a § 18 ods. 1 až 3) majúc za to, že pasívna vecná legitímácia žalovaného je daná. Neobstojí odvolacia námietka žalovaného, podľa ktorej žalobkyňa si trovy mala uplatniť v konaní o správnej žalobe. Prvoinštančný súd na túto skutočnosť prihliadal a žalobkyni nepriznal trovy vzniknuté priamo v správnom konaní (úkon právnej služby - návrh na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu v rozsahu 120 minút), ktoré si mohla a mala uplatniť v konaní 6S/244/2012 Krajského súdu v Košiciach. Ostatné priznané trovy podľa vyčíslenia (viď bod 30. rozsudku) vykonaného súdom prvej inštancie bezprostredne súviseli s neskôr zrušenými rozhodnutiami OR PZ v Košiciach a boli vynaložené účelne. Nie je náležitá ani odvolacia námietka, v zmysle ktorej žalobkyňa nepreukázala zaplatenie žalovanej sumy. Žalobkyňa pripojenými pokladničnými dokladmi vystavenými jej právnu zástupkyňou v dňoch 11.10.2013, 4.9.2013 a 25.7.2013 preukázala, že za poskytnuté právne služby postupne uhradila svojej právnej zástupkyňi sumu 1.388,92 eur a keďže tieto doklady obsahom a dátumovo súvisia s uplatneným nárokom, neexistujú rozumné dôvody, pre ktoré by bolo spochybniteľné skutočné zaplatenie trov za poskytnuté právne služby.

30. Keďže odvolacie námietky žalovaného nie sú opodstatnené a preskúmané rozhodnutie je dostatočne a výstižne odôvodnené, potvrdil odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti ako vecne správny.

31. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP a § 396 ods. 1 CSP. Žalovaný v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania a úspešnej žalobkyni tak bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania (ak budú tieto preukázané).

32. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).